

Skatteministeriet

7. juni 2021
J.nr. 2021 - 4493

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 529 af 27. maj 2021 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kim Valentin (V).

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

EU-kommissionen kom den 18. maj 2021 med en henstilling til medlemslandene om at give mulighed for at tilbageføre underskud for 2020 og 2021, dog maksimalt 3 mio. EUR pr. år som følge af Covid-19 pandemien, således at især mindre virksomheder kan få tilført likviditet. Henstillingen går på, at underskud skal kunne tilbageføres mindst et år dvs. mindst til 2019 og maksimalt op til 3 år, dvs. ikke længere end til 2017. Der skal også være mulighed for tilbageførsel af forventet underskud vedrørende 2021, uden at det er nødvendigt at vente til årets udgang. Hvis der tillades tilbageførsel af underskud indtil 2017, bør de berettigede virksomheder ikke have haft underskud hverken i 2019, 2018 eller 2017. Princippet om at tilbageføre underskud blev også anvendt i lov nr. 290 af 26. juni 1975, hvor selskaber havde mulighed for at tilbageføre underskud i 1974 til 1973 og 1972 som følge af oliekrisen, der ramte den vestlige verden i 1973. Agter ministeren at følge op på EU-kommissionens henstilling for at styrke især mindre virksomheders likviditet ovenpå Covid-19 pandemien?

Svar

Regeringen er enig i ræsonnementet bag Europa-Kommissionens henstilling, nemlig at der er brug for en genopretning af økonomien efter COVID-19. Imidlertid er det opfattelsen, at indførelse af en mulighed for at modregne underskud i tidligere års overskud og dermed tilbagebetaling af tidligere års skattebetalinger ikke er den rigtige vej at gå.

En sådan adgang til at tilbageføre underskud vil være forbundet med betydelige administrative udfordringer. Dette fordi en tilbageførsel ikke umiddelbart vil kunne systemunderstøttes. I givet fald vil det derfor være nødvendigt for skattemyndighederne at operere med en manuel registrering af de betalte skatter, der vil skulle tilbagebetales, som følge af en tilbageførsel af underskud. En sådan manuel registrering øger risikoen for fejl og øger dermed behovet for kontrol. Det vil derfor umiddelbart indebære en omfattende ressourcemæssig belastning hos de danske skattemyndigheder, hvis Kommissionens henstilling skulle følges.

Det må således konstateres, at forholdene herunder håndteringen af beskatningen af selskaber har ændret sig på de godt 45 år, der er gået siden særloven fra 1975 om en midlertidig adgang til tilbageførsel af underskud.

COVID-19 pandemien har givet anledning til lang række af hjælpepakker, herunder tiltag i form af lønkompensation og kompensation for fast udgifter og mistet omsætning, som har haft til formål at styrke virksomhedernes likviditet her og nu. Det er regeringen opfattelse, at fokus nu bør rettes mod tiltag som kan øge incitamentet til at investere og dermed bidrage til at fremadrettet at understøtte indtjening og arbejdspladser.

Der kan i øvrigt henvises til svaret på SAU B 197 – spm. 1 (2020-2021).